

Llei 1/2000, de 7 de gener (BOE núm. 7, del 8, i BOE suplement núm. 2 en llengua catalana, de 5 de febrer de 2000), d'enjudiciament civil

Modificada per la Llei orgànica 19/2003, de 23 de desembre (BOE 309, del 26), per la Llei 13/2009, de 13 de novembre (BOE 266, de l'endemà), per la Llei 4/2011, de 24 de març (BOE 72, de l'endemà, i suplement en català de la mateixa data) i per la Llei 29/2015, de 30 de juliol (BOE 182, de l'endemà, i suplement en català de la mateixa data).

Articles 142 a 144 i disposicions finals vint-i-quatrena i vint-i-cinquena.

Títol V. De les actuacions judicials

Capítol III. De la immediació, la publicitat i la llengua oficial

Article 142

Llengua oficial

1. En totes les actuacions judicials, els jutges, els magistrats, els fiscals, els secretaris judicials i els altres funcionaris de jutjats i tribunals han d'emprar el castellà, llengua oficial de l'Estat.
2. Els jutges, els magistrats, els secretaris judicials, els fiscals i els altres funcionaris de jutjats i tribunals poden emprar també la llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma, si cap de les parts no s'hi oposa al·legant un desconeixement de la llengua que pot produir indefensió.
3. Les parts, els seus procuradors i els seus advocats, així com els testimonis i els perits, poden utilitzar la llengua que també sigui oficial a la comunitat autònoma en el territori de la qual tinguin lloc les actuacions judicials, tant en manifestacions orals com escrites.
4. Les actuacions judicials efectuades i els documents presentats en l'idioma oficial d'una comunitat autònoma tenen validesa i eficàcia plenes, sense que calgui traducció al castellà, però cal traduir-los d'ofici quan hagin de tenir efecte fora de la jurisdicció dels òrgans judicials situats a la comunitat autònoma, excepte si es tracta de comunitats autònomes amb una llengua oficial pròpia coincident. També cal traduir-los quan ho disposin les lleis o a instància de part que al·legui indefensió.
5. En les actuacions orals el tribunal, mitjançant provisió, pot habilitar com a intèrpret qualsevol persona coneixedora de la llengua emprada, previ jurament o promesa de traducció fidel.

Article 143 [Apartat 1 redactat d'acord amb la Llei 13/2009. Apartat 2 redactat d'acord amb la Llei 19/2003]

Intervenció d'intèrprets

1. Quan alguna persona que no conegui el castellà ni, si s'escau, la llengua oficial pròpia de la comunitat hagi de ser interrogada o hagi de prestar alguna declaració, o quan sigui necessari donar-li a conèixer personalment alguna resolució, el secretari, mitjançant decret, pot habilitar com a intèrpret qualsevol persona coneixedora de la llengua de què es tracti i exigir-li jurament o promesa de traducció fidel.

Sens perjudici de l'anterior, s'ha de garantir en tot cas la prestació dels serveis d'interpretació en els litigis transfronterers a aquella persona que no conegui el castellà ni, si és el cas, la llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma, en els termes establerts en la Llei 1/1996, de 10 de gener, reguladora de l'Assistència Jurídica Gratuïta.

De les actuacions que es facin en aquests casos, cal estendre'n acta, en què constin els textos en l'idioma original i la seva traducció a l'idioma oficial, i també l'ha de signar l'intendent.

2. En els mateixos casos de l'apartat anterior, si la persona és sorda, sempre s'ha de nomenar , de conformitat amb el que disposa l'expressat apartat, l'intendent de llengua de signes adequat.

De les actuacions que es practiquin en relació amb les persones sordes s'estén l'acta oportuna.

Article 144 [Apartat 2, primer paràgraf, redactat d'acord amb la Llei 13/2009]

Documents redactats en un idioma no oficial

1. A qualsevol document redactat en un idioma que no sigui el castellà o, si s'escau, la llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma de què es tracti, s'hi ha d'adjuntar la traducció.

2. Aquesta traducció es pot fer privadament i, en aquest cas, si alguna de les parts la impugna dins els cinc dies següents des del trasllat, manifesta que no la té per fidel i exacta i expressa les raons de la discrepància, el secretari judicial ha d'ordenar, pel que fa a la part on hi hagi la discrepància, la traducció oficial del document, a càrrec de qui l'hagi presentat.

No obstant això, si la traducció oficial feta a instància de part és substancialment idèntica a la privada, les despeses derivades de la traducció oficial van a càrrec de qui l'hagi sol·licitada.

Disposició final vint-i-quatrena (afegida per l'article 1.8 de la Llei 4/2011).

Mesures per facilitar l'aplicació a Espanya del Reglament (CE) núm. 861/2007 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de juliol de 2007, pel qual s'estableix un procés europeu de quantia escassa

9. Quan s'hagi d'executar a Espanya una sentència dictada en un altre Estat membre de la Unió Europea que posi fi a un procés europeu de quantia escassa, el demandant ha de presentar davant el jutjat competent una traducció oficial al castellà o a la llengua oficial de la Comunitat Autònoma en el territori de la qual tinguin lloc les actuacions judicials del certificat de l'esmentada sentència, certificada en la forma prevista en l'apartat 2 de l'article 21 del Reglament (CE) núm. 861/2007.

Disposició final vint-i-cinquena (redactada d'acord amb la Llei 29/2015)

Mesures per facilitar l'aplicació a Espanya del Reglament (UE) núm. 1215/2012 del Parlament i del Consell, de 12 de desembre de 2012, relatiu a la competència judicial, el reconeixement i l'execució de resolucions judicials en matèria civil i mercantil

1. Regles sobre el reconeixement de resolucions d'un Estat membre de la Unió Europea a l'empara del Reglament (UE) núm. 1215/2012

2. Regles sobre l'execució de resolucions amb força executiva d'un Estat membre de la Unió Europea a l'empara del Reglament (UE) núm. 1215/2012

2a. Als efectes de l'execució d'una resolució amb força executiva, el sol·licitant ha de facilitar els documents previnguts a l'article 42.1 del Reglament (UE) núm. 1215/2012 o els previstos a l'article 42.2 del mateix Reglament si es tracta d'una resolució que ordeni una mesura provisional o cautelar, així com, si ho exigeix l'òrgan judicial competent, la traducció del certificat previnguda a l'article 42.3 d'aquest Reglament. Només es pot exigir al sol·licitant que presenti una traducció de la resolució si no es poden continuar les diligències sense aquesta.

3. No-acreditació de la notificació del certificat i traducció de la resolució estrangera

2a. Als efectes de l'aplicació de l'article 43.2 del Reglament (UE) núm. 1215/2012, la persona contra la qual s'insti l'execució disposa d'un termini de cinc dies per sol·licitar la traducció de la resolució estrangera, a comptar de la notificació del despatx de l'execució, si no se li ha notificat anteriorment i no s'ha adjuntat amb la demanda d'execució una traducció d'aquesta resolució.

3a. Mentre no se li lliuri la traducció queda en suspens el termini que preveu l'article 556.1 d'aquesta Llei per oposar-se a l'execució, així com el termini de contestació que preveu l'apartat següent. El jutge ha de sobreseure l'execució si en el termini d'un mes l'executant no aporta la traducció.